

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1/2014
03.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Ж.З., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Ј.Ћ., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 179/10 од 07.11.2011. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 424/12 од 24.09.2013. године, у седници већа одржаној 03.04.2014. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окр. Ж.З., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 179/10 од 07.11.2011. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 424/12 од 24.09.2013. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Панчеву К 179/10 од 07.11.2011. године окр. Ж.З., оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити ако оптужени у року од две године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Одлучујући о жалбама Основног јавног тужиоца у Панчеву и браниоца окривљеног, Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 424/12 од 24.09.2013. године одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног адв. Ј.Ћ. поднео је Врховном касационом суду захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 3. у вези члана 1.

ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, преиначи нижестепене пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Ж.З. је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

По ставу Врховног касационог суда, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП, може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1. и 4, тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члану 439. тачка 1. до 3. и члану 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 3. у вези члана 1. ЗКП, које повреде, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не могу бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Осим тога, бранилац захтевом, у образложењу разлога из којих подноси захтев, у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом и то пре свега у погледу чињенице да ли се окривљени кретао улицом са правом првенства пролаза или не, износи садржину налаза и мишљења судског вештака Ј.С. и Института саобраћајног факултета у Београду. Међутим ни погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев браниоца окр. Ж.З. оценио недозвољеним и на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.